

РЕШЕНИЕ

№ 227

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3462** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба с вх. № Е-13-262-28 от 07.04.2020г. подадена от [фирма] срещу Решение № Ж-218 от 25.03.2020 г. на КЕВР. В жалбата се излагат доводи за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на оспореното решение. Излага се, че решението е издадено при съществено нарушение с процедурата, не е мотивирано и с материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 от 24.02.2014год. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Жалбоподателят излага в тази връзка конкретни аргументи и моли съдът да го отмени изцяло. В съдебно заседание се представляват от юрк. Р., който моли съда да уважи жалбата, като счита решението за неправилно. Претендира разноски по делото, за които представя списък на разноските.

Ответникът по оспорването – Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в съдебно заседание по делото, чрез юрк. Б. моли съдът да отхвърли жалбата, като неоснователна и недоказана. Подробни доводи се излагат в представени по делото писмени бележки. Моли съда да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение на жалбоподателя.

Заинтересованата страна – С. Д. Й., редовно уведомена, не се явява и не се

представлява.

СГП- редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Жалбата е подадена в предвидения от закона срок, от надлежда страна, поради което и се явява допустима, но разгледана по същество, неоснователна.

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-13-262-28/19.02.2020 г., подадена от С. Д. Й. срещу [фирма]. В същата се възразява срещу становище № 4403395/14.01.2020г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг, с което е прекратена процедурата по присъединяване на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ IV, кв. 80, [населено място], [община], област С.. Твърди се, че в издаденото становище, вместо да се посочат условията за присъединяване на обекта, процедурата е прекратена от [фирма] с мотив за изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, охранващ района на [населено място].

Е. дружество е посочило, че е направило проучване и изчисления, като процедурата е отказана със становище № 4403395/14.01.2020г. - поради изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, охранващ района на [населено място].

[фирма] е посочило още, че в следващите години не се очаква промяна на ситуацията. Дружеството е предложило възможност за осъществяване на инвестиционното намерение само, ако Ф. ще се ползва за собствени нужди и ако жалбоподателят декларира, че Ф. няма да подава енергия към разпределителната мрежа.

Жалбата подадена пред КЕВР е прието, че отговаря на изискванията на чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава е разгледана от КЕВР на основание чл. 22, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 5 от Закона за енергетиката (ЗЕ). Комисията, съгласно ЗЕ, разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, свързани с изпълнението на задълженията им по закона. В случай, че жалбата е основателна, Комисията с решението си дава задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Оспорваното Решение № Ж-218 от 25.03.2020 г. на КЕВР е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на материалния закон и липса на нарушения на административнопроцесуалните норми. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила нормата на чл. 142 и сл. от Наредба № 3. Това се потвърждава и от приобщените към административната преписка писмени доказателства. Не е налице твърдяното от ЕР ЮГ нарушение на

закона. Спазена е нормата на чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), като Комисията е събрала в хода на административното производство всички относими доказателства, гарантиращи правилното произнасяне по жалбата.

Не се спори по делото между страните, че С. Д. Й. е подал 30.06.2019 г. искане за проучване на условията за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане в имот в УПИ IV, кв. 80, [населено място], [община], област С..

Предвиденият за изграждане обект отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Това не се оспорва и от [фирма].

Процедурата за присъединяване на обекти по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е подробно уредена в чл. 87 и следващите от Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ „разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии“. Видно от цитираната разпоредба, приложените по преписката писмени доказателства и изслушаната в съдебно заседание съдебно-техническа експертиза (СТЕ), следва безспорен извод, че фактическият състав на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е спазен и обект Ф., с мощност 30kW в УПИ I - 131, кв. 9, [населено място], [община], обл. Х., отговаря на изискванията на закона.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 Глава пета, раздел II „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ“.

Съгласно чл. 87, ал. 1 от Наредба № 6, лицето което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, подава писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към оператора на съответната разпределителна мрежа, към мрежата. Законодателят изрично е посочил единствената възможност за отказ от присъединяване в чл. 90, ал. 1 от Наредбата - „операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне“. В ал. 2 от същия член обаче е предвидено, че разпоредбата по ал. 1 не се прилага за обектите по чл. 27, ал. 5 от ЗЕВИ (обектите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ).

Съгласно чл. 91, ал. 1 от Наредба № 6 е предвидено, че операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за

присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането.

В издаденото „Становище за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа“ № 4403395/14.01.2020 г., дружеството е отказало присъединяване на заявения обект с мотив за изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „К.“ от п/ст „Речица“, охраняван район на [населено място].

По същество издадения документ представлява отказ от изпълнение на лицензионни и законови задължения на оператора на електроразпределителната мрежа, а не становище за присъединяване.

ЕР Юг е разширило хипотезата на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, въвеждайки критерий за нарушаване на извикванията за качеството на електрическата енергия/допустимо отклонение на напрежение по БДС 50160, доставяна в обекти на съществуващи клиенти, в противоречие с предвиденото в закона.

Въпросът за качеството на напрежението на електрическата енергия е неотносим към спора. Е. дружество е притежател на Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“. Съгласно т.2.7.3. лицензиантът е длъжен да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическа енергия, разположени на територията на лицензията. Това задължение е съответно на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ, съгласно който „операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия“. Съгласно ал. 3 на същия член, същото е длъжно да извършва разширението и реконструкцията на съответната електроразпределителната мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители. Т.е. създадено е задължение на оператора на електроразпределителната мрежа да присъедини всеки обект, като също така е длъжен да извършва разширение и реконструкция на мрежата.

Посочената в решението причина, не се явява основателна причина за отказ на дружеството да присъедини обект към мрежата, още повече след като същото се явява неизпълнение на законови задължения на ЕР ЮЕ. В случая отказът на дружеството е мотивиран единствено от нежеланието на дружеството да понесе финансовата тежест по осъвременяване, разширяване, модернизирани и реконструкция на мрежата.

Жалбоподателят в становище 4403395/14.01.2020 г., не посочва технически условия, на които обекта на жалбоподателя, не отговаря. Е. дружество единствено цитира заложените в БДС EN 50160 параметри на качеството на напрежение за присъединените към мрежата клиенти и позволеното отклонение от номиналното напрежение.

Същите данни са възприети и от вещото лице по изпълнената съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Настоящата инстанция намира, че заключението по изпълнената СТЕ не следва да се кредитира от съда, тъй като същата е извършена на основата единствено на предоставени от ЕР ЮГ документи и изчисления, приложени по делото, като е приповторено становището на разпределителното дружество.

Следва да се отбележи, че спора между страните се свежда единствено до това, дали електроразпределителното дружество може да откаже присъединяване на обект, отговарящ на изискванията изрично посочени в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, както и дали при издаване на цитираното становище, дружеството е спазило изискванията на Наредба №6.

Доколкото изпълнената по делото СТЕ, не отговаря на този въпрос, то същата не следва да бъде ценена по същество при разрешаването на спора.

Чл. 55 от Наредба № 6 действително представлява основание за мотивиран отказ от присъединяване към електропреносната мрежа, но той се отнася за електрически централи извън тези, уредени по ЗЕВИ, видно от заглавието на Глава четвърта от Наредба № 6, в която се намира.

С посочената от жалбоподателя в жалбата Решение Ж-34 от 23.02.2017 г., Комисията се е произнесла по жалба на производител на ел. енергия срещу клаузи по вече сключен договор за присъединяване на обект- МВЕЦ.

В проведеното административно производство, Комисията е събрала и обсъдила всички факти и обстоятелства, подробно е обсъдено становището на ЕР ЮЕ, като са изложени подробни мотиви защо същото се явява неоснователно.

Следва да се отбележи, че и съгласно съдебната практика, (с Решение № 3382 от 15.03.2021 г. постановено по адм.д № 10789/ 2020 г., ВАС и Решение № 5233 от 23.04.2021 г. постановено по адм.д № 11264/2020 г. на ВАС), В. съд категорично е приел, че операторът на електропреносната мрежа е длъжен да осигурява сигурно, безопасно и ефективно функциониране на електроенергийната система, поради което извършването на реконструкция и разширение на мрежата не може да бъде предпоставка за отказ за присъединяване на Фотоволтаична централа по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

С оглед на изложеното, с Решение № Ж-218 от 25.03.2020 г., КЕВР е дала задължителни указания на [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане в посочения имот.

Предвид изложеното, Административен съд София град, Трето отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ж-218 от 25.03.2020 г. на КЕВР.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд.

Съдия: